

יג א מ"י פט"ז מהלכות
 טומחה נרעת הלהה ו :
 יג ב מ"י פ"ג מהלכות
 טומחה מות הלהה ז :
 יג ג מ"י פ"ה מהלכות
 נוירות הלהה ז סמג
 להוין רג :
 יט ד מ"י פיע"ח מהל'
 סכת הלהה ה :
 יג ח מ"י פ"ז מהלכות
 כלים הלהה ז :
 יג ו מ"י פ"ג מהלכות
 סכימת עיטה הלהה ה
 סמג להוין סטו טו ס"ע
 ה"ס ס"י מליצ קערף ה :
 יג ז מ"י פיע"ח מהל'
 היקולי צינה הלהה צו
 פ"ה מהל' מקומות הלהה
 ז סמג להוין קיל ועizen
 רימה טוצ"ע י"ד ס"י קלח
 סערף ה :
 יג ח ט מ"י פ"ה מהל'
 מקומות בס טוצ"ע
 בס סערף ה :

תורה אור שלם
א) אֶרֶץ חֶטְה וּשְׁעָרָה
גַּפְן וְתִּנְחַזֵּק וּרְמוֹן אֶרֶץ
זִית שָׁמֵן וְדִבְשָׁ:

ב) והיה ביום השביעי
ג'לח את כל שערו את
ראשו ואת זקנו ואת
גבת עיניו ואת כל
שערו יגלה וככמם את
בגדיו ורחז את בשרו
במים ומחר: [ויקרא י, ט]

-בינו חננאל

כליו על כתפו וסנדייו טבעותיו בידו הוא והן שמאין מיד כו'. מצאנו שכחוב בפסוק והבא אל הבית והאוכל בבית היה [לו] לומר והבא אל הבית שדייו ואני אומר הבא שמא האוכל והשוכב לא נ"ש ותניא בתורת הכהנים אם סופנו לרבות [הבא אל] הבית ע"פ שאינו לא אוכל ולא שותה מה ג"ל אוכל ושותה אלא ייתן שיעור להבא כדי אכיל' ה' בשכיבה וכמה שיעור אכילה כדי אכילת פרס פט חטין ולא פת שעוריין מיסב ואוכלן כלפתן ושנין במס' פרה פרק ראשון [אמרו] נזאי אני אפרש כשאתה אומר מג' לך אין בו בבית המנוגע פרס אשlesh לך אמרו לא מייח' לסאה אמר להם כך שמעתי סתם אמר בן נזאי אני אפרש כשאתה צלה וכשאתה אומר לייח' לסאה מיעתו צלתו. שעורה. עצם נשוערה מטמא במגע במשא ולא באחל מפורש במס' אהלוות אף כדי רבייעית יין לנזיר אמרינן (בנוי ל"ח ע"א) נשורה רבייעיות הן תана נזאי. ושנין לעולם הלכתא והאי קרא רכתיב ארץ חטה וشعורה וכו' אסמכתא בעלמא.

מכזא / שעוז נמי

גפן כדי רבייעית יין לנזיר. פ"י זקונטום כדי רבייעית צצאל
היקולי נויל לחייב למון דהמאל זמק' נויל (דף נד:) לדולצין
יעליין וחלניין מנטרפין לציינן למץעל רבייעית יין ומלה
יין וילא ממנה רבייעית יין ווילו דומה המצעל בכום מלך יין למצעל
כום מלך מיס דיין עז ווילו ממאל
לכהת הלא נזרן ונגדה על צפת הכהם
ויתר מן האMISS וצרים עירובין (דף ג.).
פ"י זקונטום גפן כדי רבייעית יין
לנויל מהייזו מלכות מזמע שלווה
וומאל חס צטה רבייעית יין ווילו זה
מעניין המלים דמצעלין צבוי מילת
המליטי וכמו צפירות כהן עיקל וכי
האי גווניה תניהם צטוקפתה לנויל"
כילד הוות עוזה מאייה כום מלך יין
ומאייה זית הייגולי ווונן לתוכו וצופע
חס צטה כיואה צו חייך וחס גהו
פטוול דצדי לי עקיינה לי הלווען צן
עווליה הומאל חיינו חייך עד ציטה
רבייעית ואצתה קוגית דצמעתין כל'
הלווען צן עוליה ווילן להו צרך
להכי נמי היה דעצל רבייעית יין לפלק
צלהה מיניין (וילר דף נא.) כוותיה
ווחע"ג להמלין התס צפלוגתה לה
קמיילי לה חייכ' צבוי חיע"ג לפיג
עליה לדי עקיינה ובנайл נמי היכלה
צפלוגתה צפ' ג' מיניין (דף נד.) למתן
וילו חייך עד ציחכלן מן הענויות
כוית מזנה להזונה הומלת עד
ציטה רבייעית יין לי עקיינה הומאל
הפילו צלה פטו ציין וויל צו נקרף
כוית חייך ווילרין צגמ' [דף נמ:]
ת"ק מדמה להו היקולי נויל צטה
ווחיללה עליין ולולצין נמי צעי רבייעית

לייו ברגליו וטבעותיו
מיד והן טהורין עד
ים פת חטין ולא פת
ליפתן שעורה דתנן
בגע ובמשא ואינו
רבייעית יין לנזיר
את שבת רמנון דתנן
יעורן ברמוניים ^{א)} ארץ
שביל שיעוריה כזיתים
עתך הא איבא הני
רשוב שיעוריה כזיתים
יומם הכהפורים ^{ב)} אלמא
א שיעורין מי כתיבי
יא אסמכה בא

- גינהו דכתיב ^{ב)} ורחץ
- שלא יהא דבר חזיצ'
- תאי הלכתא לשعرو
- אמר רבבה בר בר חנה
- חוצצת שלוש אין
- שערו נמי דאוריתא
- ת בשרו במים את
- הו שערו כי אתאי
- יד אמר רבבי יצחק

דבר

כמו צחמייך ור' עמייזה סדר

חشك שלמה על ר"ח ה) ר"ל נדרן סכיפה וכיעו ציקל מיקץ ווילן דמחלל ועייל בהו מיא שתים איני יודע. אלא כי אתה הלכתא נחך דאמר ר' יצחק כו' ודברי ר' יצחק מפורשין ביבמות בפרק שנתגירה אין בנה צריך טבילה אמר אין צריך טבילה וכי תימ

טמא מיד. לכתיב וכזה
לכתיב (ויקלה יד) ומה יכול
זה יכול וזוכג יכול צלה
מנין ת"ל יכwm גגיו

היה לבוש כליו וסננו
אצבעותיו הוא טמא
וויishaה בכדי אכילת נ
עורין מיסב ואוכל
בעם בשוערה מטמא
טמא באهل יגן כ
אהנה זכרוגרת להזיא
הכל כלי בעלי בתים י
ת שמן (ודבש^ט) ארי
ל שיעוריה סלקא ז
אמרינן אלא אימא י
בש^ט יכחותבת הגפה
אוריותא נינהו ותשבע
לא הלכתא נינהו^ט וכ
וא חיצין דאוריותא
את בשרו) במים^ט
ינו לבין המים כי א
דרבה בר בר הנהי ד
ニמא אחת קשורה
ויצרות שתים אני יוד
נינהו דכתיב ורחי^ט
טפל לבשו ומאי^ט
לכתא לcdrבי יצחח

ה) הַהֲלוֹת פֶּלֶק ב' מ"ג,
ג) סִצְמָ קִיבָּן: כְּלֵיס פִּי"ז
מ"ה עַירְוָעִין ל': כד.
נְכָוֹת מְהָרָה, ג) יוֹמָא עֲגָב:
ד) עַיִּין תּוֹסֵף יוֹמָא עַטָּה.
ו) עַירְוָעִין ל': פְּקָדִים קָטָן.
ע"ז [מְגִינָּה לְךָ יְהָה].
ז) פְּרָשָׁת מְצֻרוּעַ פֶּפֶחָה
הַזָּ (עַיִּינָּשׁ), ט) אֲהַלּוֹת
פְּבָב מְהָרָה, ט) יוֹמָא פָּב:
י) רִישׁ פְּבָב, כ) פְּבָב סָוף
ה"א.

הגהות הב"ח

ט) תּוֹסֵף דְּבָרָה הַלְּגָדָל
וכו' מִזְמָעָה קְמָה דְּדָרְשָׁה
גְּמוּרָה הִיא לְהַמְּרָ:

הגהות וציוונים

ל) [כברכות מא ע"ב וכן
ביקוט ליתא] (גליון)
ג) [כברכות איתא אמר
ר"י בר חנינא] (גליון):
ג) [כברכות מא ע"ב
איתא מדרבנן וקרא
אסמכתא וכו'] (גליון):
ל) [ע"י פסחים קט ע"א]
(גליון) דשם ילפי ליה
מורחץ במים את כל
בשרו (ויקרא טו), ועיין
ילקו"מ, ושם נוסף ע"פ
המהרש"ל עי"יש
בגגו"צ: ט) נהה סז ע"א
[ב"ק פג ע"א עירובין ד
ע"ב ושם איי בר רב
הונא] (גליון): ו) נדצ"ל
ששיערו: ז) בכת"י
נוסף שאכלן (פרק ס):
ט) בפרק ס מביא שכחת"י
ריש"י כתוב טומאות מות
ואיסור נבייה חלב
וכו': ט) צ"ל רבייעות
(בדפו"ר רבייעי):

דיה לבודש בלז. דמייקרו לנו גדיו: הדו
הן הבית יטמלה: זהן טהוריין עד שיישדה
בבית יכזם וגוי ולרצעין כת"כ הין ל' ה
צוכצ סוכצ כלג הוכן נ' הוכן ול' צוכצ
לי'ה צמי פערMISS כת"כ יכזם גדיו
ויהס קופנו לרשות הכל מה ת"ל
ויהוכן ליתן ציעור לצוכצ כדי חכילה
טהין טעון לייזם גדים עד ציצה
כל'י חכילה וגופו טמלה מיד להכי
כת"כ והנה הן הבית יטמלה ול' כת"כ
לייזם גדים ויהוכן בית דהינו
צואה כדי חכילה יכזם גדיו: אכילת
פרם. מיי ככל ציערו^ט חכמיס הומו
למעון צמי מקודות לעילוד לתן
געילוגין (ד' פנ): מליה לביית המנוגע:
פת חטין. צהייתה מוענת מצל
צעוளיס: מישב. דהינו דרכ' חכילה
מי צהוּמָה מיקב' הוּמָה עסוק בחקילה
ויהינו טרוד צדעליס המלחיס: עצם
בשעורה. מן המת: ואינו מטמא באדה.
בציעור זה עד ציהה צדרה ה' גלגולת
צלה מה' רוץ מנין חצלי מס'^ט:
גפן. מה ציערו גו: בדי רבייעית יין.
צצמל היוקלי נויל דמייח' נמיהן
לחמל צמוכת נויל (ד' נ'): לחלנייס
ולולדין ועלין^ט מנגנולפין לצייר לרבייעית
יין צהס יתנס נכוּם מל' יין עד
ציהה ממנו לרבייעית יין וליין דומא
המצער צcum מל' מיס נמצער ביאן
מץוס דיאן עז קוּה ויהינו ממבה נקהת
הנה נכח ונגדה על צפת הקום יומל
מן חמיס: תאנה. מה ציערו זה:
ברוגרת להוציאת שבת. ציערו כל

המוכלים: כל כלי בעליך בתים שיעורן
שניקז כמושילה למנון שם כל עליו ומכל צ-
על כליו וככשה מושילה זיתים זה מצתם-
שעומל לימכל טהור נקי כל טהות: רוז-
ונצלה ויהי שלחן חלב ודס ופיגול ונוטל
כל מני מתיקה קלויין דבז' וממליס ס-
תמרה: ליום הכהנים. דלה כתיב ציה מה
(ירקון נג) מידי דמייתך דעתך ^ט ומפקין
כלוס כתיב צורה עס כזורה ובית
ה"ג נצלו זמים דלה יה בצל מוחץ כו': נ-
עליו מוגנת למידה ספיר וליה עילוי זה
על מיעוטו המקיים: שלש אינן הוצאות. נ-
spir ועילי ציה מיה: את הטפל לבשרו.

ישימו כמו כן החלונות והזיגיס והמ-
בדל מועט זה פציניה לכיוון דטה יין ד-
עלמה בכואבת דקה מר הנטה ממנה לה-
כהן לצעית חולו נומל דה יהל וליה י-
mittinya פ"ז לכליים הנק הכלים פרק ת-
(צטט דף נא): חמם מודת הכלים ייקז
כמויה זית: **שייעורן** ברמוניים. צ-
כך כדי ציהו צלחת נחתה מה מה
ועוד צפ' הנו קסלים (פס דף קיז): וצפ' ע-
שה צליכו למושילה למנון מהו שוה ליה למ-
ונלה לאפרה לדה נקעת צלחה למוניס מה
עוד יט לאפרה לנקעת צלחה מהזיס וזה
יוטר מלחין הנק הגדלים צלחה צינוניים ^ט
נינהו וקרא אסmeta באעלמא. מכלן קצה
ופlein ציעוריין מיכתב כתיבי הרצ' חטף ומ-
דקלה הנקמתה היה ועוד מה קמנצי היה
לציעוריין מיתי כולה מילתא דר' מן דה
מכלין (דרכות ד' מה. ופס) מצמע קלה (ה)
חנה וגוי' והדר המל ופליגת דר' מן דה
ברכות שם. סקיה וו
ברתיהר צוירובי נ-
הדרפו'י במדרי דשתיה
דאירינן לחיב: כ[ן] צ"ל
בהבי' במשניות הגירסה
בזיתים: מ[ן] לפנינו שם
כמושcia "רמוניים" אך
בתוס' שם ד"ה ניקב אי'
כמושcia "ירימון":
ג' צ"ל בינויים ה-
(בא"מ): ס[ן] צ"ל יוסף
ואיתימא (ג'לון):

◆◆◆◆◆

ליקוטי רש"

היה לבוש בלאו. וכן
colsך ניקסטן קלויין
גדי ונטליון הנקו וכמיכ
(סס) וטלול נחתם יכט
המ גדי ודרען זמלה
סניטס מקרלה דהאי חוכל
להו חילדה ממתק מה מה
סיטה כדי ציעול חילדה
ונצלה נגה סקיה הינו
מטמא גדים [עירובין ד].
אביית פרם. מי' הכל
צערו זו מכמיס המ
פעילו צאהו כלו מזון
צמי קעודות ומלי' מזון
סעודת חמאת [ברכות מא].
פרם. ד' ניסס כן מזון
סעודת צינונית, פלט נזון
פלוקה צקיערו נמי'
כל הטעול צערול
דנעין מזון צ' סעודות
ומן הס מס מי' נחת
המנוגע צפרק ליד
(לעמן דף פג): [עירובין
שם]. מי' הכל צל עירול
צאהו מזון צמי סעודות
והו צמונה צ' ניסס
כל מליין צערולין (פג):
חולין עא[:]. פת חטין.
נהלמה מהל [ברכות שם].
הין שוה נב כפת צעוריין
(עירובין שם). מיסב. לרן
המקצת צהיל נהלה מהל
טהינו פונה מהו והנה
ברכות שם. סקיה וו

וניהללה עצמאית וכולך ונכלה טהורה נטהילתו יומת. ואוכלה בלאיפציג. טנהלה
באהל. הכלאה למנה מחייב טהרה [ברכות שם].zos עתה גלען צער עד טהרה בסודו
ז' זוקים וירק מהט, הוא רוד מנינו קל"ה הנטלייס [עירובין שם]. כדי רביעית יי'ו
כטיעול רביעית יין מייב ווין שיעור רביעית יין ולכנית מיס זוין לפי טהין עז וו
ממה טיש רביעית מיס כלתמלין [צנתם (זג עז)]. גני רביעית לס טיכול נקרוע וו
מידי לדליקות נהר רביעית לדליה כוית [ברכות שם]. למיצו מלקות [עירובין שם].
שיערו כל חוכל הדר לנעין הוותם צנת דמן [צנת עז]: כמושיע הוכליין כಗelogת
מושיע הוכליין כגelogת [צנת עז]: וכיון מהנה ינשה [ברכות שם]. כל כלבי
גמכת כליס. שיעורן ברמוניים. לטבר מיטומתן חכל פחות מכהן מeye עלייה ול
ייקז כמושיע הוגו מסתמץ זו רמוינס, חכל כל הוען בעומד נמכור נהר פוי שיעוריה
מושיע נכוויס כי הס מו' חמיין ונלה מתמליס טהளיס ונלה מפירות צנעמקים, חלמ

מסורת הש"ם
עם הוספות

ה' עירובין 7: יכמום עם.
ב' מז': (ב) נילך ג.
ג' גן, ג) [לעיל ס:
ד' ען, 7) [ע"י סכת זו.],
[לקמן 1:] מנדרליין ד.
ה' כו. [טוקפ', פ"ה[
ע' תוס' ללקמן ייח:
ד' סיכך וบทוס' ר"ה
כח: סוד"ה מננא,
[קידושין 79: וצ"ן],
[סנדליין 79 7:][
[מנדרליין 79 ג:][
לקמן ימ': (ב) וכ"ה
לשנה מקומות מ"ג,
(ב) ה"א (ג ע"א).

הגהות הב"ח

(דש"י ל"ס ועל עוטו וכו' בפקפה א"ז"ל ומ"כ מ"ס ל גורה: (ב) תומ' ה ור' שמעון וכו' קהילין נסוחה געתה דרבנן שמעון בן גמליאל דפליגי הדר' עקידת:

תורה אור השלם
בפסכת ישבו תשבות
בעת ימים כל הארץ
ישראל ישבו בפסכת:
מען ידעו לרתייכם כי
שבות הושבתי את
ך ישראל בהוציאי
תם מארץ מצרים
אני י אליכם:

וַיֹּאמֶר יְהוָה לְצִדְקָה
וְעֲמָקָם מֵחֶרֶב וְלִמְחֶסֶת
מִזְרָם מִמְּסֻתָּר וּמִמְּטָר:
וְיִשְׁעָה הָרָה וְיִמְמְטֵר

הנחות וציוונים

וועג דפנוי לא
קררי סוכה מ"מ מיתורה
ראוי לפינן לדפנוי עי
אי למן יב. במשנה
ה כשרין] (גליון):
בשבת איתא רבב על
ארעuta (בארות המים):
צרייך להוסיף ומר
בר מסורת עיקר
כ"ה בתוס' הרא"ש):
זה אמר צ"ל כדאמר
אה"מ: ס[צ"ל
"ג] (גליון): ו[צ"ל
מציאות (רש"ש):
בדפנוי ליתה מכאן עד
יין לומר: ס[צ"ל ל[
ליון) וכ"ה בראש"ש:
בדפניר הא משופט:
[צ"ל יונתן] (גליון)
הנתן לישנא דעלמא:
צ"ל א"כ היבוי הו
אי (ערוך לנ"ר, וכע"ז
ש"ש, ועי' גנזיו יוסף):
צרייך להוסיף אחת
ענקלה (רש"ש וכ"ה
בר"ה):

נִי: רֹבוֹ. רֹז צָעַרוֹ מְטוּנָף צְמִיטָן
לֵוֹ מוֹצָא: אֵין מַקְפִּיד עַלְיוֹ. סֹוֶה לֵיהֶ
צְמִילָן גְּמִיתָה וְלֹתָחֶן: וְגַזְרוֹ עַל רֹבוֹ
וְדָמִי צְמִיקָת לְחַנְיָה דְּהַלְוִיִּתָּה: וְעַל
מְיעֻטָו הַמַּקְפִּיד. סֹוֶילָן וְדָמִי לֵיהֶ
בְּרַבְתָּה: (6) גַּרְגָּשׂ לְלֹא בְּלֹהָה גַּמְצָה

זיהק פָּה: (א) גּוֹרָה. נָמוֹגִינִי נְמַנֵּה מְמֻמִּין סָוֶה הַלְּגָה גּוֹיִלָה מְדֻלְבָּן וְרוֹצָח
הַמְּקָפֵיד לְמוֹדִיבָה סָוֶה דְּשָׂוִי הַלְּכָה
לְמַזָּה מְקִיִּין: הָא דְּאָמְרוֹן. לְגּוֹזָה
עַסְלָה: הַנִּיחָא לְרַבִּי יְהוֹדָה. לְלָגָה
נְפָקָה לִיהְיָה מְקָלָה הַגְּנוּרִין הַלְּכָמָה:
לְלָגָוד. לְכִיכָה לְכָלִין לְמִיגָּד הַוְּגוֹד
הַמְּחִית הַוְּהַמִּיק כְּגַ�ן הַכְּדָלָה
בְּצָקָעָה דְּהַמְּלִיאָה נָבָה פִּי מְקָלָה יוֹלֵד
וּסְמוֹתָס^ט: וְלָבּוֹד. פְּחוֹת מְגָ': דּוֹפָן
עֲקָוָמָה. פְּחוֹת מְלָ' הַמְּוֹתָה: שְׁתִים
בְּחַלְכָתָן. מְזֻרָמִית וְלְפּוֹנִית כְּמַיִן
גְּהָס הַוְּלְוּמִית
וּמְעַלְבִּית: בְּחַלְכָתָן.
בְּצִיעָול מְזָן קָוָה:

יש אם למסורת. כמו סכתן מטה וממל במקפר תורה לישתן כי היחס ויהעיקר ונלה כמו שוויה נקלה: סכתת חזצטו יצטו סכתת כי סכתות יושצתי חד מלה ומליין מקליין: בסכת. מסמעה חדה: לגופיה. דהין דולצין מהילות פסוק שנגמר לרשות חיינו לדרכו גלן נמסמו התח: חילכתא. שה לדחמיין נעלן האנה נמסה מימי נחכמי נמי התחמלליה הגלכתה נמחיות גמיגרעה נסליית דופן סוכך ולמייקני ליה צטפה: סכה לא בעי קרא. דממץמותה לגופיה נפקה לדוכה גלן סך לה מקריה: דורשין תחילה. לדרכו כו נו הרצעה: גלה להמחפה ולמסתור וגוי. וגלה גלה מחייבת להו מתקה מוזס מורה זולס דרכן דופן שפלו: בנגד היוצא. מkos ססתמיה כליה גליה סיליה לה הסתתים מזלהית צפונית יעזה בטפה צפונית הסתתים צמכו: גדר מעלה הוא צמלהית גדר לדוס: ויעמידנו

יב ה' נמקות ומינו צו י"ט לומר
קאה דהה ר"ע ול"ז למקלי י"ט ה'
ז ג' חד וחדת ה'ת הילודונה וג' חד
חדס חד וכון גדי חנד וצומן חדמה
וזום דמנות^א קלינה מ"ט ומתקן
נוו צוית זה מזו צוית לדתלוויישו סתי
גדי ר' יומי דקהמל מתיכה מסתי
ב' נהמן טוח דקהמל בכלי קליס פרק
ה' מדל' צמעון נטה ליינן דהמוריין
י' י"ט נמקלה וועוד קאה דלקמן
ל' ד"ה כפמ' וטוקפות טנאלין ז. ד"ה
ל' :

פיה וליה מוקמיין ליה נמייניה נמלה נפלצה לפ"י הין דורך מhilות מסוס
היא ה"כ נכתוב קלה هل האופט לח"י ע"כ
כלומר היינץ מלה דלית ליה דינה
ה הפילו נג היינליך נמוומחה הפילו
ופת ועשרה כהניש לסת פלק קמה
זה יהיהatzל. צילושלמי^ט המלין טעם
בניס ולצנן המרי מוזס וממטר המת:
ויהםידיו

ג' ההלכתן ורביעית אפיקו טפח אתה הלכתא
שמעון סבר סככה לא בעיא קרא איבעית אימא
галת דופן אחריתך דאית בה טפח איבעית אימא
רב א' לטעמיה דר' שמעון מהכא. זה היה
למעלה בסככה למחסה ולמסתור הרוי ב' לדפנות
מזרים

דבר תורה. סלכה למסה
הוא קאול חמת חמת ומקפיד
כגופיה כוּחַל וחייב סופו לינט
שאינו מקפיד. כוּחַל והוא כ-
ן. י"מ דהכה חייל נסען
טהינו מקפיד וקאה לל"ת
עת. וט) נכליות מעוזלת
מלוי וכי תימל מזוס לרדי

^ט דבר תורה רבו ומקפיד עליו חוץ' ושאינו
מקפיד עליו אינו חוץ' וגזרו על רבו שאינו
מקפיד משום רבו המקפיד ועל מיועטו
המקפיד משום רבו המקפיד משום מיועטו המקפיד
אי נמי משום רבו שאינו מקפיד ^ט היא גופה
גורה ואנן ניקום וגזר גורה לגורה מחייבין
הא דאמרן הניחא ^ט לרבי יהודה אלא לר"מ
מאי איכא למימר כי אתה הלכתא לבוד
^ט ולבוד ודופן עוקמה: וישאי לה שלש דפנות:
תנו רבנן ^ט שתיים כהלהתן ושלישית אפילו
טפח ^ט ר"ש אומר שלש כהלהתן ורביעית
אפילו טפח במא קמיפלגי רבנן סברי יש
אם למסורת ור' שמעון סבר ^ט יש אם למקרא
רבנן סברי יש אם למסורת ^ט בסכת בסכת
בסכות הרי כאן ארבע דל חד לגופיה פשו
لهו תלתא שתיים כהלהתן ואתה הלכתא
וגראתה ושלישית ואוקמה אטפח ר' שמעון
סביר יש אם למקרא בסכות בסכות
בסכות ^ט הרי כאן שש דל חד קרא לגופיה
פשו لهו ארבע שלש כהלהתן אתה הלכתא
וגראתה לרבעית ואוקמתה אטפח ואי
בעיתaimא דכולי עלמא יש אם למקרא
והכא בהא קמיפלגי מר סבר ^ט סכבה בעיא
קרא ומר סבר סכבה לא בעיא קרא ורביעית
aima dcolei עלמא יש אם למסורת והכא
בහא קמיפלגי מ"ס כי אתה הלכתא לגרע
ומ"ס כי אתה הלכתא להוסיף ורביעית
aima dcolei עלמא כי אתה הלכתא לגרע
ויש אם למסורת והכא ^ט בדורשין תחילות
קמיפלגי מ"ס דורשין תחילות ומ"ס אין
דורשין תחילות רב מתנה אמר טעמי דר"ש
מהכא ^ט וסוכה תהיה לצל יומם מהורב
ולמחסה ולמסתור מוזם וממטר והוא טפח
היכן מעמידו אמר רב מעמידו בנגד היוצא
אמר לי ר' רב כהנא ורב אמי לר' אמר

ז) לפלייג הדר"ע צוין במקורה לדילמה קצע צעינן ה"כ סכל נטילת נטו סוכה לילת קצע צעינן נט צאנצ'ל צוין הצען טריטוריה (בנסיבות דף נט): גדי מתיכה כל חולין ומתייכה כל מאי זיו וזה מאי הצען תלוי דגלי ר"ע ר"ס הווער צניאס מאי צען מתיכה מאי מתיכות האמאלין צפלק ספק הכל (א) ווילין נפלץ כיון לדס צמיטה צצמי מתיכות גדולות הכל זי מתיכה מאי מתיכות כדמוכת התס צצ'ילדי פילקין צגנו זו נכתמילה צניש האזע מזוז דליהקצע האיקולה להה גה מזוז דמאות קריין זה לית לייה כל כדמוכת התס ועוד ק פלק צילד צולין (פמ"ש דף פו): גדי צביה האל יאל כל ק מלכתי צמכת ונט האמאלין יס הא למקלה: [וע"ע חומך] זמ"ש מ. ד"ה נט ניכלה וחותמאות נדה טו. ד"ה נט וחותמאות פמ"ש נט

ע לכו^ל עלמה^ל קכח^ל נ^ל צע^ל קלה^ל ויהפלו^ל כי^ל מד^ל
ו זפי^ל הקוינטרכ^ל צלי^ל סנדלי^ל (ד^ל ג^ל): גדי^ל תלת^ל הַלְתִּיס^ל כת^ל
ימפיק^ל התס^ל לכו^ל עלמה^ל הין^ל דוכzin^ל מהילות^ל ויהמ^ל לי^ל ר^ל
ס^ל צקונטרכ^ל ע^למו^ל ול^ל (יומן^ל) (ע^למו^ל) ליאנה^ל דעלמה^ל
כיז^ל דמצופט^ל נ^ל ממעט^ל סדיוט^ל ה^לכ^ל שי^ל ה^למי^ל למשינה^ל ה^לנ^ל
וכל^ל הש^ל צלי^ל סנדלי^ל (ד^ל 7^ל): דקלוות^ל קרנת^ל נטווטות^ל
כו^להו^ל למשינה^ל ויה^ל ה^למלה^ל דהין^ל דוכzin^ל מהילות^ל: **וסוכך**
נס^ל מולצ^ל הלי^ל ה^לחת^ל נמתקה^ל ולמקטול^ל הלי^ל צnis^ל מוזס^ל וממ^ל

ה דבשוכות בסוכות קריין הרוי כאן ר' דל חד קרא לגופיה פשו לה אם למקרא וד' הם ובהא פליגי ת"ק סבר סככה בעיא קרא פשו להו תלת הלכתא למגרע מהני תלת חד ולוקמה אטפח ור' שמעון כי אתה לטעוי ואחדא דaokeימתא לגופיה ור' שמעון סבר דרשנן לה וה"ק סבר לא דרשנן לא מא דר"ש מהדא קרא וסוכה תהיה לצל יומם מחורב למחסה ולמסתור הרוי א

בר תורה רובה ומקפיד עליו ד
הן עצך חוץ הפילו מיעוט
זהה למלין פליק העל (גמאות
ונתגילה צנה חייל טרינה ופרין

ג' צע' ג' כה'לכטן דחד טעמהה הו' ג' נדקה המלוי' צהו'ה זמעטל' (ז) (דראנט') ג'מו זה פרא זקמן לה'י דקה'מל כו'לה ג' מוקלה וממי'ץ ה'חטיכה ה'חת זפלק ג' מל ויה'ל ה'ת הא'ניא זה מז'יל ה'א'ס ג' צע'ין חטיכה מנט'י חטיכות ומלה' ג' ירמחי'יך קצ'ר י'ה'ס נמקולה מנות כת' ג' ג'ו'ות דעל' כרכ' טעמהה מז'וס דל' ג' א'זטיכות ה'יכ'ה צ'ני'יו ויה'ן נומר דכ'יו'ן ג' א'פ'ק ה'כל (ז' י.ה.). ה'כל ר'ז'ה דמ'פרא ז' ג' כ'ל' ע'ל' מה' י'ה'ס נמקולה ו' ג' (ז' ט): פ'ק'ל'ין נ'כ'ע ס'וכ'ה מה'ת ס'וכ'ה ו'מו'ק

בדורשין תחילה קמיפלגי. ומלה דריש מחייבת ונמה יהונטליך מומחה ועוד קצת נפי' לממן אוסף לה הוא ידען מומחה כמו יקלע נגדי לינען הרגיל ונלה נגדי האלי עלי לד חד נגופיה דהין דורך תחייב ימנדרין (דב יד): לרייך לדקדק לדרכו יר"א מן סדה קליפה ופוכה תהיה נגע

שמעון סבר יש אם למקרא. ולא חישין לא
רביעית אוקימתא אטפה. איבעית אימא כ"ע
دل חד לגופיה פשו להו תלת ת"ק סבר כי אונ
עה והכא בדורשין תחולות קמפלגי פירוש הא קומ
בתלמיד א"י רבן דקיסרי שמעין טעמייהו דרבנן

מד א מ"י פ"ד מס' 3

ליקוטי רש"י

דבר תורה. כלכה למתה
מקני נמורס צען פה.
רובו. רוג צערו אלה יט
זו לזכר המולך כגן לס' ינץ
ולדיו ומייט ינץ וחפט ינץ הוו
סקצ'ור רוגנו חתמה חתמת.
ומקפיד עליון. טמונתעל
על ליכלון זה צנחתון.
וששאיינו מkapיד עליון.
הוי כגופו והע"ג להו
בלזנו למ' מיין. וליגוזר
גמי על מיעוטו שאינו
מקפיד משום מיעוטו
המקפיד. לדמו להדי
להדי מיעוט וההדי מיעוט.
אי גמי. ניגזר זו מסוס
גופא גזירה. מסוס רוגנו
המקפיד לדהמל [עירובין
שם]. שתיים. לפנות של
סוכה. כהלאכתן.
שלימונות. אפילו טפח.
כrollers י' טפחים. יש אם
להמקרא. נמל קליפה
הואין דטה עיקר.
להמסורת. שנמלה
כתינמו לנתחו מקילה
[סנהדרין ד.]. אין
דורךין תחולות.
למנין, לגופיה חתמה וכו'.

רביינו חננאל

דבר תורה רוכו ומקפיד
עליו (אינו) חוץ' והאמר
רב כהנא לא שננו אלא
רוכו אבל قولו ע"פ
שאינו מקפיד חוץ'
ומשניהם שאני עובר דהינו
רביתיה ש"מ דהאי רוכו
רוב גופו של אדם הוא
וأتאי הלכתא ומזרו
על רוכו שאינו מקפיד
להיות חוץ' משום רוכו
המקפיד שהוא דבר תורה
וכן מיעוטו המקפיד
משום רוכו המקפיד.
ונזorder נמי על מיעוטו
שאינו מקפיד משום
מיועטו המקפיד כי'
וזחין רוכו שאינו
מקפיד ומיעוטו המקפיד
גזרה נינהו ואין גוזרים
גזרה לגזרה. פ"י
המקפיד. כגון שעוה
וכיווץ בה שיש דברוק
בבשרו של אדם ומקפיד
עליו להוציאו מעל בשרו
חווץ' כדתנן (מקוואות
ספ"י) כל המקפיד עליו
(ל) להסירו חוץ' וכל
שאינו מקפיד עליו
להסירו אינו חוץ':
ושאין (עליו) [לה] ג'
דפנותכו'. ת"ר ב'
כהלכתא ושלישית אפילו
טפח. ר' שמעון אומר ג'
כהלכתן ורביעית אפילו
טפח במאי פלגי רבנן
סבירי יש אם למסורת
פירוש במסורת הכתיבה

וחסירין הן בסכת בסכת
בסכות הרי כאן ד' דל חד
לגופיה פשו להו ג'
שתים כהלוות ואתאי
הלוות גראת' לששית
ואוקימתא אטפה.
הלוות. הא דgrossinen
בנדזה פרק ג' תני אוושעיא
זעירא דמן חבריא
חמשה שיעוריים [טפח]
ואלו הן שליא ושורף
ושדרא ואייזוב ודופן
הסוכה דתנא ב' כהלוות
ושלשיות אפלו טפח. ור
האי דתני אוושעיא גראות
כ"ע יש אם למסורת וד'
כ"ע כי אתאי הלוות לא מ
קיבלה בידינו. ומצא מפורר